

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 25. meditat. de Perseverantia in propria vocatione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

unde vix semiustus exieram, ex loco deliciarum, & atrijs domus tue descendam in Aegyptum, & locum teterrime servitutis, & qui nutriebar in croceis amplexer stercora, & cum Esau vendam Thren. 4. primogenita, scutella lentis, & perdam te omne & unicum bonum meum. Obsecro te reminiscere miserationis tuae, quã me emisisti sanguine tuo, & pascis corpore tuo. Et de Vr Chaldeorum cum Abrahamo me vocasti in manu validã, accede in me ignem quem venisti mittere in terram, ignem amoris tui quem merito voluisti in me misero vehementer accendi. Amen.

CAPVT XXV.

Meditatio de perseverantia, in propria vocatione.

COMPOSITIO LOCI. Intuere mundi machinam, & varias in cælo mansiones.

ORATIO. Pete à Deo perseverantiam in vocatione, in quam vocatus es.

PUNCTUM I. Considera Primò, universum & creaturarum varietatem, & quantum differant inter se, quantum stella à stellã in claritate, & sic ratiocinare, omnino in corpore mystico similem esse divinam ordinationem. Considera Secundò, quanta perturbatio nasceretur, si quæ Deus æternã sapientiã subordinavit perturbato ordine ima summis imponerentur, idem procul dubio futurum, si quisque statum suum exosum habeat, alium verò æmuletur. Quid enim futurum, si in Repub. si in aulã Regis omnes primi esse velint? si in navi Ecclesiæ omnes ad clavum sedere, si cælestis Ierusalem lapides omnes eodem loco collocari: quod in omnibus vides, hoc omnino in singulis vitiosum est.

PUNCTUM II. Considera Primo, Parabolam Matth. 25. ubi Dominus diversis servis suis diversa largitur, alij quinque, alij duo talenta, alij unum, unicuiq; secundum propriam virtutem. Vive igitur contentus tuã

tuã

tuâ forte, & melius esse scias fatigare per bona opera certam facere vocationem, quàm aliam, atque aliam accumulari. Considera Secundò, viatores omnes esse nos, & melius esse viam cœptam, Deo duce præeunte proficere, quam breviorẽ sine duce, & incertam viam quærere. Considera Tertio, mundum hunc, velut theatrum esse, neque quærendum quam egeris personam, sed quàm bene tuam egeris; quis nescit eum qui servum agit, si melius agat rege insulso & imperito primam palmam referre? atque ita se habet res hæc, neque quid egerit quis, sed quanta ex charitate, appendet Deus. Considera quartò, Nos in stadio currere, quis verò isthic bravium rapit? certè non Rex aut Princeps, sed qui velocius curret.

PUNCTVM III. Considera, illa verba Apostoli i. ad Corinth. 12. Divisiones gratiarum sunt, idem autem spiritus, & divisiones ministracionum sunt, idem autem Dominus, & divisiones operationum sunt, idem autem Deus, qui operatur omnia in omnibus. vides frustra te conniti aliam facere divisionem, aliudque à Dei voluntate operari? Considera II. ea quæ sequuntur, unicuique ait, datur manifestatio spiritus ad utilitatem, & scito te nullam consequuturum, nisi juxta gratiam vocationis tuæ, non alienæ, vivas, neque est quòd murmures, hæc enim ait omnia operatur unus atque idem spiritus dividens singulis prout vult: & alibi, unusquisque proprium donum habet ex Deo, alius quidem sic, alius verò sic. Considera Tertio, Illa Apostoli verba: sicut enim corpus unum est, & membra habet multa, sic se habet Ecclesia, & corpus ait, non est unum membrum, sed multa, si dixerit pes quoniam non sum manus, & auris, quoniam non sum oculus, non sum de corpore, num ideo non est de corpore? non potest autem oculus dicere manui, operâ tuâ non indigeo, aut iterum caput pedibus, non estis mihi necessarij: sed multo magis quæ videntur membra corporis infirmiora esse neces-

2. Pet. 1.

1. Cor. 7.

1. Cor. 12.

satis

fariora sunt, & quæ putamus ignobiliora membra corporis esse, his honorem abundantiore circumdamus. Ex his collige perseverantiam in vocatione primâ, etsi humilior esset, quandoquidem à sapientiâ æternâ inspirata. Ideò Apostolus renuit baptizare, quia missus erat euangelizare. *1. Cor. 4.* Considera quartò, etiam illa verba Apostoli, unusquisque in quâ vocatione vocatus est, in eâ permaneat: nam ut *Ephes. 4.* Vnicuique nostrum data est gratia, secundùm mensuram donationis Christi, si ergo virtutem, & vires majores non habes, quàm ut decem tollas, cur viginti vis tollere & dirumpi? cur qui virtute, & animi staturâ pusillus es, vestes (ut sic loquar) id est; munus & statum majora & altiora te quær- *Luc. 9.* Considera quintò, illud *Luc. 9.* nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retro aptus est regno Dei, &c. Ex quo disce eum qui vocationem deserit, sæpè ineptum fieri regno Dei, id est sæpè excludi ab illo: & sanè melius est juxta consilium Domini claudum ac debilem ad vitam ingredi, quam duas manus, aut duos pedes habentem, id est, in perfectiori statu constitutum propter sua peccata in quibus perseverat, mitti in gehennam. *Matth. 18.* Considera sextò, Ideò multos in vocatione nutare, quòd bona sua ignorent, aut non attendant, aliena verò præteritis multis malis & periculis intueantur: certum enim est cuiuslibet statui comoda & incommoda esse annexa; quemadmodum autem ineptè strutionis pennas sibi passer optaret, eique invideret earum magnitudinem non consideratâ mole corporis, sic faceret qui majora, & altiora se quæreret.

O R A T I O.

O Sapiencia æterna Deus meus, quàm incerta providentia nostra: nescimus quo miseri cursum tendere, quam viam ingredi nos oporteat. Tu solus nosti & vides quâ viâ inter innumera avia ad te pervenire queam, tu attingis à sine ad finem fortiter

fortiter; dispone obsecro te, suaviter per viscera infinita misericordiae tuae, ut perseveranter ambulem viam quam ostendisti mihi; & perveniam ad te, ad quem desiderat anima mea, sicut cervus ad fontes aquarum; ne sit mihi cura quâ ducas, neque enim viam quero, sed te ducem meum, finem meum: video hunc illumve sublimi incedere tramite, sed conspicio eum velut hominē mori, & sicut unum de principibus cadere, video alium in infimis consistere, & cum frustra jaciatur rete ante oculos pennatorum, eheu miser! per terram ambulans et si non cadat praeceps, induitur laqueis venatorum. Alius medium tenet, neque rectam tamen viam, quia corpus ejus aggravat animam, & deprimit sensum multa cogitantem. Sed video alios felici tramite te ducem sequi, super custodiam suam stare, & sigere gradum super munitionem suam in ordine suo, currere in stadio & praevertere multos, & rapere bravium, quod non est aliud nisi tu Deus meus. Quid enim mihi est in caelo; & à te quid velim super terram, nisi te Domine ad quem fessus de viâ anhele, & amore aestuans suspiro ad fontem aquae vivae, ad quem sitit die ac nocte anima mea, sed fiat sanctissima voluntas tua, ob quam in statu meo conquiesco, & gratias ago, quia ostendisti mihi viam in quâ ambulem, & semitam mandatorum tuorum: Dirige quaso gressus meos, ut non moveantur vestigia mea in aeternum. Amen.

Sap. 9.

Habac. 2.

Praxis.

PRIMA, Sit haec crebro gratias agere pro vocatione, & illius signa etiam scripta habere in promptu; certum enim est ut S. P. N. Ignatius, hominem oportere maturâ deliberatione praemissa in statu cœpto perseverare, idē merito varii ordines atque inter illos Societas, eum non admittit, qui alium ordinem ingressus fuerit.

Secunda. Certò esse scias in omni statu, commoda & incommoda, eaquē saepè expende, & è sublimiori graviore esse lapsus, fatetur enim Augustinus, se meliores non invenisse, quam qui in monasteriis profecerunt; sed nec pejores quam qui defecerunt. Ideoq; in humili constitutus à Deo humiliter & perfectè illi servias, & poteris paupercula anus, ob charitatem excellentem inter Apostolos in caelo censerī, & innumeris religiosi anteponi. Commoda & incommoda singulorum statu

tuum libro profectus est D. Rodericus Episcopus Zamoren-
sis in speculo humanæ vitæ.

Tertia; Conare diligentissimè perfectionem in tuo statu
consequi, quæ est in perfectâ charitate, neque amulaberis fa-
cile alienum institutum.

Quarta, Propone tibi exemplar præcipui alicujus, ac sancti
viri, qui in statu tuo viam ad æternitatem decurrerit, & cum
imitare, omnesque similes in patronos adscisce, Angelumque
custodem imprimis cole ducem viæ ac vitæ tuæ.

JACVLATORIÆ.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum, cantabo & psallam Psalm. 107.
tibi gloria mea.

Vi jumentum factus sum apud te, & ego semper tecum. Psalm. 72.

Tuus sum ego, saluum me fac, quoniam justificationes tuas exquisi- Psal. 118.
siui.

CAPVT XXVI.

Meditatio de præparatione ad mortem.

CONsidera, quòd hujus scientiæ & vitæ nostræ ultimus actus
sit mors: Itaque ut felix & ordinata tibi sit, vide quomodo
hactenus ad eam omnia direxeris, & diriges posthac cogitatio-
nes omnes atque actiones, diesque illius. Non potest enim ma-
le mori, qui bene vixerit: bene autem & feliciter vivet, qui-
cunq; bene mori didicerit: bene autem mori nouerit, qui in
omni vitâ mortis memor fuerit, & ad eam se comparaverit.
Cum igitur omnis scientia atque doctrina; omnis exercitatio,
& dies, & horæ omnes eò referantur, ut novissima beata sit; de
illa etiam tanquam triumphali, tanquam æternâ, tanquam co-
lumine, & termino peregrinationis nostræ, à quâ felicitas re-
rum omnium & æternitatis pendeat, differendum est. Vide, &
mi frater, quanta cura hujus tibi esse debeat.

Considera Secundò, quoties te ejus meminisse oporteat, &
attende ut Ecclesia initio quadragesimæ moneat. Deinde quo-
modo omnis ortus Solis, & occasus id præstent; & rerum hu-
manarum, herbarum, fructuum, &c. Tertio, quomodo Sancti
hujus rei magnam curam habuerint, adeò ut D. Damascenus
dicat eà de causâ (non solum ob cultum religiosum) ossa San-
ctorum solita circumferri. Tu itaque imitare, domi signum
antè te statue, vel etiâ tibi vivo, ut S. Ioannes Eleëmofynarius;

Zzz

ut viri